

22 Νοεμβρίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΟΣΚΟΥ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αριθ. 5231).

Απειλή βιαιοπραγίας κατά παράβαση του άρθρου 91 (γ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — "Αν σε ξανακόψω δαμέσα δα εννα σε σφάξω" και "σιώπα ρε σιηλλόπελε να μεν κατεβώ κάτω να σου κόψω τα πόδια σου" — Κατά τον κρίσιμο χρόνο ο παραπονούμενος έβασκε τα πρόβατά του σε χαλίτικη γή, που χρησιμοποιείτο για βοσκότοπος και επομένως είχε δικαίωμα να κάμει αυτό, που με τα πιο πάνω λόγια ο εφεσείων επεχείρησε να τον παρεμποδίσει να κάμει — Η πρόθεση συνάγεται από τα ίδια τα λόγια του εφεσείωντος — Ορθά καταδικάστηκε — Η υπόθεση *Kallenos v. The Police* (1969) 2 C.L.R. 210 διακρίνεται.

5

10

Τα γεγονότα στην υπόθεση αυτή προκύπτουν ικανοποιητικά από το πιο πάνω σημείωμα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Kallenos v. The Police (1969) 2 C.L.R. 210.

15

Έφεση εναντίον Καταδίκης.

Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Χρίστο Βοσκού ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 22 Νοεμβρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 2806/89) στην κατηγορία απειλής βιαιοπραγίας κατά παράβαση του άρθρου 91 (γ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκε από τον Επαρχιακό Δικαστή Κραμβή σε πρόστιμο £50.- με £14.- έξοδα.

20

Κ. Λοϊζου, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας με
Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρο της Δημοκρατίας για την
εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

5 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί
από τον Δικαστή κ. Σαββίδη.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ : Η παρούσα έφεση στρέφε-
ται εναντίον της καταδίκης του εφεσεύοντα από το Επαρ-
χιακό Δικαστήριο Λευκωσίας σε κατηγορία γι' απειλή
10 βιαιοπραγίας κατά παράβαση του 'Αρθρου 91(γ) του Ποι-
νικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες του αδικήματος "ο κατη-
γορούμενος την 18η Νοεμβρίου, 1988, στην τοποθεσία
' ΤΖΙΗΛΙΑΡΗΣ', έδαφος Κ/τριμιθιάς, της επαρχίας Λευ-
15 κωσίας με σκοπό να υποκινήσει τον Ευγένιο Στυλιανού εκ
Κοκκινοτριμιθιάς να παραλείψει να τελέσει πράξη την
οποία είχε νομικό δικαίωμα να τελέσει, απείλησε τούτο
δια βλάβη εις τον ίδιο, ήτοι ενώ έβροσκε τα πρόβατά του σε
χαλίτικη περιοχή ο κατηγορούμενος του είπε 'Αν σε ξανα-
20 κόψω δαμέσα δα εν να σε σφάξω' και 'σιώπα ρε σιηλλό-
πελλε να μεν κατεβώ κάτω να σου κόψω τα πόθκια σου'.

Ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε αφού βρέθηκε ένο-
χος στην πιο πάνω κατηγορία και του επιβλήθηκε πρόστι-
μο £50.-. Η έφεση δε στρέφεται εναντίον της ποινής που
25 επιβλήθηκε στον εφεσεύοντα.

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως έγιναν αποδεκτά από
το πρωτόδικο Δικαστήριο έχουν ως εξής.

Ο κατηγορούμενος και ο παραπονούμενος είναι κτηνο-
τρόφοι. Οι μάντρες των ζώων τους είναι στην Κοκκινο-
30 τριμιθιά σε μικρή απόσταση η μια από την άλλη. Μεταξύ
τους δεν είχαν σχέσεις αν και στο παρελθόν έτυχαν περι-
πτώσεις να βοηθήσει ο ένας τον άλλο. Στην περιοχή υπάρ-
χει χαλίτικη γη η οποία προσφέρεται ως βοσκότοπος για

κτηνοτρόφους. Μερικοί από τους κτηνοτρόφους της περιοχής μεταξύ των οποίων και ο εφeseίων προέβαιναν σε αυθαίρετες καλλιέργειες της χαλίτικης γης αποστερώντας από άλλους κτηνοτρόφους τη χρήση της ως βοσκότοπου.

Στις 18/11/1988 ο παραπονούμενος έβoσκε τα ζώα του μέσα σε ακαλλιέργητη χαλίτικη γη γύρω στις 11 το πρωί όταν τον πλησίασε ο κατηγορούμενος με το "τράκτορ" που οδηγούσε και του είπε "αυτά είναι δικά μου, εν να τα σπείρω εγώ, να μην μπαίνεις μέσα και αν ξαναμπείς δαμέσα εν να σε σκοτώσω". Ο παραπονούμενος παρατήρησε ότι η γη είναι χαλίτικη και η καλλιέργειά της χωρίς δικαίωμα είναι παράνομη. Του είπε επίσης ότι αν συνεχίσει να τον ενοχλεί θα πάει πολύ ψηλά και θα καταγγείλει όλους όσους καλλιεργούν παράνομα τα χαλίτικα. Ο εφeseίων σε απάντηση είπε "Σιώπα ρε σιηλλόπελλε να μεν κατεβώ κάτω από το τράκτορ να σου κόψω τα πόθκια σου". Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του παραπονούμενου, ο παραπονούμενος φοβήθηκε από τα λόγια του εφeseίοντα και αφού μάζεψε τα πρόβατα του τα οδήγησε στη μάντρα και στη συνέχεια πήγε στην αστυνομία όπου κατάγγειλε τον εφeseίοντα.

Τρεις μέρες μετά την καταγγελία ο εφeseίων επισκέφθηκε τον παραπονούμενο στο σπίτι του και του είπε "Μα κύριε Ευγένιε με κατάγγειλες στην αστυνομία ότι δε σε αφήνω να βγεις έξω και σε απείλησα; Εγώ σου είπα να μην πηγαίνεις μέσα στα δικά μου. Δεν με κόφτει αν πηγαίνεις αλλού".

Ο εφeseίων στην ένορκη μαρτυρία του παραδέχτηκε ότι συνάντησε τον παραπονούμενο ενώ ο τελευταίος έβoσκε τα πρόβατα του σε χαλίτικη γη, αρνήθηκε όμως ότι διατύπωσε στον παραπονούμενο οποιαδήποτε απειλή. Σύμφωνα με τον ισχυρισμό του ο παραπονούμενος του είπε ότι αν είχε πρόθεση να σπείρει το παρακείμενο χαλίτικο θα έβαζε το κοπάδι του για να το ταΐσει. Ο εφeseίων σε απάντηση του είπε ότι δεν έχει κανένα τέτοιο δικαίωμα και εφόσον και ο ίδιος καλλιεργούσε άλλα χωράφια μπορούσε να τα σπείρει και να ταΐσει τα πρόβατα του σ' αυτά.

5 Ο ευπαίδευτος πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε τη μαρτυρία του παραπονούμενου και με βάση τη μαρτυρία αυτή κατάληξε στο συμπέρασμα πως υπήρχε απειλή τέτοιας φύσης που θα μπορούσε να προκαλέσει φόβο σ' ένα μέσο λογικό άνθρωπο κάτω από τις ίδιες περιστάσεις.

10 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα ισχυρίστηκε πως εσφαλμένα το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε τη μαρτυρία του παραπονούμενου και με βάση μόνο αυτή καταδίκασε τον εφεσείοντα και δεύτερον, ότι εσφαλμένα βρήκε ότι με βάση την προσαχθείσα μαρτυρία στοιχειοθετείται το αδίκημα για το οποίο κατηγορείτο ο εφεσείων.

15 Ο ευπαίδευτος δικηγόρος περιόρισε τέλος την έφεσή του στο δεύτερο λόγο πράττοντας πολύ σωστά γιατί αντιλήφθηκε πως ήταν πολύ δύσκολο να διαμφισβητήσει ευρήματα του πρωτόδικου Δικαστή πάνω σε θέμα αξιοπιστίας μάρτυρα. Ισχυρίστηκε πως αν γίνει αποδεκτό πως τα λόγια που είπε ο εφεσείων ήταν αυτά που ανέφερε ο παραπονούμενος στη μαρτυρία του εν πάση περιπτώσει δε
20 στοιχειοθετούσαν το αδίκημα γιατί μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως λόγια υβριστικά αλλά όχι απειλή όπως προνοείται από το Άρθρο 91(γ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Σε υποστήριξη του ισχυρισμού του αυτού ο αιτητής έκαμε αναφορά στην υπόθεση *Kallenos v. The Police* (1969) 2 C.L.R. 210. Στην απόφαση αυτή κάμνει αναφορά
25 και ο πρωτόδικος Δικαστής στην απόφασή του. Ισχυρίστηκε επίσης ότι ο παραπονούμενος δεν είχε δικαίωμα να βόσκει το κοπάδι του μέσα στο χαλίτικο και επομένως η απειλή δεν αποσκοπούσε στο να αποτρέψει τον παραπονούμενο από του να κάμει κάτι που είχε δικαίωμα να
30 κάμει γεγονός που αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος σύμφωνα με το Άρθρο 91(γ) του Κεφ. 154.

35 Αναφορικά με τον τελευταίο ισχυρισμό του ευπαίδευτου δικηγόρου του εφεσείοντα, το Πρωτόδικο Δικαστήριο βρήκε πως τα χαλίτικα της περιοχής προσφέρονται ως βοσκοτόπια για τους βοσκούς. Το εύρημά του αυτό, το Δικαστήριο στήριξε στον ισχυρισμό του παραπονούμενου στη

μαρτυρία του ότι είχε δικαίωμα να βοσκήσει τα πρόβατα του σ' αυτά, ο οποίος δεν αντικρούστηκε από τον εφεσείοντα, ούτε και προσήψε καμιά μαρτυρία προς αντίκρουσή του.

Με βάση τα πιο πάνω βρίσκουμε πως το εύρημα του Πρωτόδικου Δικαστηρίου για δικαίωμα του παραπονούμενου να βοσκήσει τα πρόβατά του ήταν ορθό, σύμφωνα με τη μαρτυρία που είχε ενώπιόν του. 5

Στην υπόθεση *Kallenos* (όπως πιο πάνω) το Εφετείο ακύρωσε την καταδίκη του κατηγορούμενου σε κατηγορία απειλής για βιαιοπραγία γιατί κατάληξε στο συμπέρασμα πως στην ουσία τους τα λόγια που λέχθηκαν αποτελούσαν λόγια εξύβρισης έστω και αν περιείχαν κάποια απειλή. 10

Ορθά το Εφετείο στην υπόθεση *Kallenos* ακύρωσε την καταδίκη γιατί ένα απαραίτητο συστατικό του αδικήματος είναι ότι η απειλή σκοπό πρέπει να έχει τον εκφοβισμό κάποιου για να μην κάμει μια πράξη την οποία δικαιούται νόμιμα να κάμει. Στην υπόθεση *Kallenos* ο κατηγορούμενος είχε πει στον παραπονούμενο ύστερα από συζήτηση που είχαν σχετικά με ορισμένες σωλήνες άρδευσης για την τοποθέτηση των οποίων είχαν φιλονικήσει συχνά στο παρελθόν, τα λόγια αυτά: "Είσαι ένας γαϊδαρος, θα σε παίξω όπως ο Θωμάς (κάποιος άλλος συγχωριανός τους) έκαμε. Θα δεις τα έντερά σου να βγαίνουν έξω". Δεν υπήρχε ισχυρισμός από την κατηγορούσα αρχή ότι τα λόγια αυτά που έστω και αν περιείχαν κάποια μορφή απειλής σκοπό είχαν να εμποδίσουν τον παραπονούμενο από του να εκτελέσει στο μέλλον μια πράξη την οποία νόμιμα δικαιούτο να εκτελέσει. 15
20
25

Το Δικαστήριο στην υπόθεση *Kallenos* κατάληξε στο πιο κάτω συμπέρασμα :- 30

"Without going into detail, we have no hesitation or difficulty in holding that, in the circumstances of this case, as they appear from the evidence, the charge of threatening is misconceived, and, in any case, is not 35

supported by the evidence."

Το Άρθρο 91(γ) του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, προβλέπει τα πιο κάτω:-

"91. Όστις-

5 (α).....

(β).....

(γ) επί σκοπώ υποκινήσεως οιουδήποτε προσώπου προς τέλεσιν πράξεως ην τούτο δεν υπέχει νομικήν υποχρέωσιν να τελέση ή προς παράλειψιν πράξεως ην 10 τούτο κέκτηται νομικόν δικαίωμα να τελέση, απειλεί έτερον ότι θέλει επαγάγει βλάβην εις το πρόσωπον, την υπόληψιν ή την περιουσίαν αυτού, ή εις το πρόσωπον ή την υπόληψιν οιουδήποτε δι' ον ενδιαφέρεται ο καθ' ου αι απειλαί, είναι ένοχος πλημμελήματος, και υπόκειται 15 εις φυλάκισιν τριών ετών."

("91. Any person who-

(a).....

(b).....

(c) with intent to cause any person to do any act which 20 he is not legally bound to do, or to omit to do any act which that person is legally entitled to do, threatens another with injury to his person, reputation or property, or to the person or reputation of any one in whom that person is interested, is guilty of a misdemeanour, and is 25 liable to imprisonment for three years.")

Η πρόθεση που απαιτείται από την πιο πάνω πρόνοια στην προκειμένη περίπτωση συνάγεται από τα λόγια του ίδιου του εφεσείοντα που σκοπό είχαν να εμποδίσουν τον παραπονούμενο από του να τελέσει πράξη την οποία είχε 30 νόμιμο δικαίωμα να τελέσει και συγκεκριμένα να βόσκει

ελεύθερα τα πρόβατά του στη χαλίτικη περιοχή η οποία σύμφωνα με το εύρημα του Δικαστή ήταν βοσκότοπος για όλους τους κτηνοτρόφους. Το γεγονός ότι η πρόθεση αυτή είχε σαν αποτέλεσμα την πρόκληση εύλογου φόβου στον παραπονούμενο συνάγεται από το γεγονός ότι αυτός έσπευσε αμέσως να οδηγήσει το κοπάδι του στη μάντρα του και να μεταβεί στον αστυνομικό σταθμό και να καταγγείλει την υπόθεση, γεγονός το οποίο ο πρωτόδικος Δικαστής αποδέκτηκε ως αληθές για να καταλήξει στα συμπεράσματά του.

Με βάση τα πιο πάνω έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα πως τα συμπεράσματα του πρωτόδικου Δικαστή για την ενοχή του εφεσείου είναι ορθά και κατά συνέπεια η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται. 15